

Zadeva C-294/20**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča****Datum vložitve:**

1. julij 2020

Predložitveno sodišče:

Audiencia Nacional (Španija)

Datum predložitvene odločbe:

5. marec 2020

Tožeča stranka:

GE AUTO SERVICE LEASING GMBH

Tožena stranka:

Tribunal Económico Administrativo Central

Predmet postopka v glavni stvari

Ta predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na določitev, do kdaj lahko davčni zavezanec dokaže, da izpolnjuje pogoje za pravico do vračila davka na dodano vrednost (v nadaljevanju: DDV), in kdaj zaradi svoje malomarnosti ali zlorabe izgubi pravico do navedenega vračila.

Predmet in pravna podlaga predloga za sprejetje predhodne odločbe

Ta predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na ugotovitev, ali mora sodišče upoštevati dokazila, ki jih je davčni zavezanec nerezident predložil za utemeljitev svoje pravice do vračila DDV prepozno, kar je v nasprotju z določbami členov 3 in 7 Direktive 79/1072 in njenih prilog oziroma s členi 15, 8 in 9 Direktive 2008/9, pa tudi s sodno prakso Sodišča v zvezi s tem.

Če bi jih moralo sodišče upoštevati, davčni zavezanec nerezident (in posledično kateri koli davčni zavezanec) ne bi imel nobene časovne omejitve za dokaz, da izpolnjuje pogoje za svojo pravico do vračila, in bi lahko dokazila predložil kadar koli, tudi če tega ne bi storil, po tem ko je to od njega zahtevala uprava, dokler

navedenemu davčnemu zavezancu ne bi bilo mogoče pripisati slabe vere ali zlorabe pravice.

Rezultat tega bi bil, da DDV ne bi bilo mogoče upravljati, s čimer bi bilo kršeno načelo nevtralnosti davčnega sistema in poseglo bi se v enotnost DDV v celotni Uniji.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba šteti za dopustno, da davčni zavezanec, po tem ko je davčna uprava od njega večkrat zahtevala, naj dokaže, da izpolnjuje pogoje za pravico do vračila, brez kakršne koli razumne utemeljitve ne izpolni te zahteve in po zavrnitvi vračila odlaša s predložitvijo dokazil do postopka z upravno pritožbo ali sodnega postopka?

2. Ali je mogoče kot zlorabo pravice obravnavati to, da davčni zavezanec davčni upravi ne zagotovi potrebne informacije, s katero bi utemeljil svojo pravico, ko jo je še lahko in ko se je to od njega zahtevalo, vendar tega brez utemeljenega razloga ni storil, in je ta informacija prostovoljno predložena pozneje pritožbenemu upravnemu organu ali sodišču?

3. Ali davčni zavezanec nerezident, bodisi ker ni v roku in brez razumne utemeljitve predložil informacije, ki je upoštevana za dokaz njegove pravice do vračila, bodisi jo je zlorabil, izgubi svojo pravico do vračila, po tem ko se je iztekel rok, ki je določen ali odobren za to, uprava pa je sprejela odločbo o zavrnitvi vračila?

Navedene določbe prava Unije

Člen 267 PDEU.

Direktiva Sveta 2008/9/ES z dne 12. februarja 2008 o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost, opredeljenih v Direktivi 2006/112/ES, davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici, zlasti člen 5, drugi odstavek, člen 8, člen 9 in člen 15.

Osma direktiva Sveta 79/1072/EGS z dne 6. decembra 1979 o uskladitvi zakonov držav članic o prometnih davkih – postopki za vračilo davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, katerih sedež ni na ozemlju države (danes razveljavljena): zlasti člena 3 in 7 ter prilogi A in C.

Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost: člen 170.

Sodna praksa Sodišča Evropske unije.

Navedene določbe nacionalnega prava

Člen 119 Ley 37/1992, de 28 de diciembre, del Impuesto sobre el Valor Añadido (zakon 37/1992 z dne 28. decembra o davku na dodano vrednost, v nadaljevanju: LIVA): zlasti odstavki 2, 3, 4 in 9.

Člen 57 Reglamento General de desarrollo de la Ley General Tributaria en materia de revisión en vía administrativa (splošna ureditev razvoja splošnega davčnega zakona na področju upravnih pritožb) (Real Decreto 520/2005, kraljeva uredba 520/2005) (v nadaljevanju: RGRT).

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka v glavni stvari

- 1 Družba GE AUTO SERVICE LEASING GMBH je 30. junija 2006 in 29. junija 2007 vložila zahtevke za vračilo zneskov DDV, ki jih plačujejo podjetja ali poklicni ponudniki, ki nimajo sedeža na območju obdavčitve z navedenim davkom, pri čemer se ti zneski nanašajo na davčni leti 2005 in 2006 ter znašajo 407.396,469 EUR.
- 2 Oficina Nacional de Gestión Tributaria, IVA de no establecidos (nacionalna davčna uprava, oddelek za DDV subjektov nerezidentov) je 19. marca 2008 navedeni družbi poslala dve zahtevi za predložitev dokazil.
- 3 Navedeni subjekt je 12. decembra 2008 navedel, da namerava zahtevi izpolniti, vendar je dodal, da ker je nerezidenčna družba in ker težko predloži zahtevana dokazila, teh zahtev ne more izpolniti, čeprav je izrazil svojo namero, da to stori.
- 4 Nacionalna davčna uprava je 18. februarja 2009 izdala sklepe o zavrnitvi zahtevkov za vračilo in jih utemeljila zlasti s tem, da prosilka ni izpolnila zahtev za predložitev dokazil, pri čemer so bili ti sklepi navedenemu subjektu vročeni 21. aprila 2009.
- 5 Navedeni subjekt je 20. februarja 2009 (po izdaji navedenih sklepov o zavrnitvi, vendar pred njihovo vročitvijo) predložil dve pisanji za vsako od davčnih let, v katerih je navedel, da gre za nemško družbo, katere dejavnost je dobava avtomobilov španskim podjetjem na podlagi pogodb o lizingu in njihova občasna prodaja na španskem trgu rabljenih avtomobilov, ki jo je izvajala na območju obdavčitve z DDV brez stalne poslovne enote in ki je plačevala zneske DDV zaradi nakupov vozil, v zvezi s katerimi je predložila dokazila v obliki računov.
- 6 Družba GE AUTO SERVICE LEASING GMBH je zoper sklepe o zavrnitvi vračila vložila ugovor. Priznala je zamudo, vendar je navedla, da je odgovorila na zahteve z dne 20. februarja 2009, in sicer pred vročitvijo sklepov o zavrnitvi njene prošnje za vračilo. Poleg tega je skupaj z začetnimi ugovori predložila vzorec računov, izdanih za opravljene storitve dajanja v najem, pri čemer je poudarila delovanje navedene družbe, kar zadeva opravljanje tovrstnih storitev v Španiji.

- 7 Nacionalna davčna uprava je pred odločitvijo o ugovoru navedenemu subjektu poslala novo zahtevo z dne 13. julija 2009 za pojasnitev nekaterih vidikov. Ta zahteva, ki je bila družbi GE AUTO SERVICE LEASING GMBH vročena 21. julija 2009, ni bila nikoli izpodbijana.
- 8 1. februarja 2010 je nacionalna davčna uprava sprejela sklep o zavrnitvi ugovora, s katerim je potrdila zavrnitev vračila, ker navedena družba ni predložila dokazil in ker ni izpolnila zakonsko predpisanih zahtev.
- 9 Tožeča stranka, ki se s tem ni strinjala, je pri Tribunal Económico-Administrativo Central (osrednja komisija za gospodarske in upravne zadeve, Španija) vložila upravne pritožbe, ki jim je priložila različna dokazila, natančneje, nekatere račune za opravljene storitve in pogodbe za dajanje v najem, uradna potrdila nemških organov o njenem statusu davčnega zavezanca s pravico do odbitka in različne redne napovedi za odmero DDV. Tribunal Económico-Administrativo Central (osrednja komisija za gospodarske in upravne zadeve) je pritožbe združila.
- 10 Tribunal Económico-Administrativo Central (osrednja komisija za gospodarske in upravne zadeve) je 24. januarja 2013 sprejela odločbo o zavrnitvi upravnih pritožb. Potrdila je merilo davčne uprave in navedla, da je treba za ustrezno rešitev davčnega položaja pristojnemu organu predložiti upoštevna dokazila, in ohranila merilo, v skladu s katerim postopek obravnave upravnih pritožb ni primeren trenutek za to nalogo, ter da je treba v davčni postopek vključiti dokaze.
- 11 Družba GE AUTO SERVICE LEASING GMBH je zoper navedeni sklep o zavrnitvi, ki ga je sprejela Tribunal Económico-Administrativo Central (osrednja komisija za gospodarske in upravne zadeve), 24. januarja 2013 vložila tožbo v upravnem sporu pri Sala de lo contencioso-administrativo de la Audiencia Nacional (AN) (upravno sodišče, oddelek za upravne spore, Španija), v kateri je navedla, (i) da omejujoče merilo pritožbenega upravnega organa posega v pravico zadevne osebe do obrambe; (ii) da dokazila, predložena v spis, in dokazila, priložena predlogu, dokazujejo pravico tožeče stranke do pridobitve vračila zneskov, plačanih v okviru DDV; (iii) da je bilo kršeno načelo davčne nevtralnosti; (iv) in da je treba, če se podpre izpodbijano omejujoče merilo, preklicati ukrepe v okviru upravnega postopka in s tem navedenemu subjektu omogočiti, da odpravi svojo neizpolnitev obveznosti zaradi nepredložitve dokazov.
- 12 Tožba je bila v celoti zavrnjena s sodbo z dne 22. septembra 2016, v kateri je bilo v bistvu ponovljeno merilo Tribunal Económico-Administrativo Central (osrednja komisija za gospodarske in upravne zadeve) o dokaznem bremenu. Poudarja, da podjetniki ali poklicni ponudniki nerezidenti lahko uveljavljajo pravico do vračila DDV, vendar sami nosijo dokazno breme glede izpolnjevanja predpisanih zahtev za njeno uveljavljanje. V sodnem postopku ni mogoče sanirati neizpolnitve zahtev v fazi davčnega postopka, prav tako ne v postopku z upravno pritožbo.
- 13 Navedena družba je zoper to sodbo vložila kasacijsko pritožbo.

- 14 Tribunal Supremo (vrhovno sodišče, Španija) je kasacijsko pritožbo v celoti zavrnilo s sodbo z dne 10. septembra 2018, s katero je razveljavilo odločbo Tribunal Económico-Administrativo Central (osrednja komisija za gospodarske in upravne zadeve, Španija) z dne 24. januarja 2018, s katerim so bile zavrnjene (združene) upravne pritožbe, vložene proti sklepom o zavrnitvah ugovorov zoper navedene sklepe z dne 18. februarja 2009, ki jih je sprejela nacionalna davčna uprava in s katerimi je bila zadevnemu subjektu zavrnjena pravica do zaprosenega vračila. Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) je poleg tega sklenilo, da postopkovne ukrepe preloži na trenutek izdaje izpodbijane sodbe, da bi se izdala druga sodba, v kateri bi Audiencia Nacional (AN) (upravno sodišče) v skladu z dokaznim gradivom, uporabljenim v postopku, odločilo o izpolnitvi materialnopravnih zahtev za izvedbo vračila, za katero je zaprosila družba GE AUTO SERVICE LEASING GMBH, in da bi ji, če so te izpolnjene, to izrecno priznalo.

Bistvene trditve strank v postopku v glavni stvari

- 15 Tribunales Económico-Administrativos (TEAs) (komisije za gospodarske in upravne zadeve, Španija) so kljub svoji navidezno sodni naravi upravni organi, na katere se je nujno treba obrniti, preden je mogoče vložiti pravno sredstvo na upravnem sodišču. Čeprav so to upravni organi, je postopek obravnave upravnih pritožb podoben sodnemu postopku. Komisije za gospodarske in upravne zadeve imajo pristojnosti, ki so pomembne pri možnosti predložitve dokaza, pri obravnavi trditev in pri obveznosti rešitve vseh vprašanj, ne glede na to, ali so jih stranke predložile ali ne.
- 16 Glede predložitve dokazov člen 57 RGRT določa, da lahko komisije za gospodarske in upravne zadeve zavrnejo izvedbo zahtevanih ali predloženih dokazov le, kadar se nanašajo na dejstva, ki niso upoštevana za odločitev o zahtevkih v pritožbi, pri čemer jim omogoča, da odredijo izvedbo predhodno zavrnjenih dokazov, in jih pooblašča, da zahtevajo vse informacije, ki se jim zdijo potrebne ali primerne za odločitev o pritožbi.
- 17 Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) je v skladu s svojimi prejšnjimi sodbami o kasacijski pritožbi odločilo: „Nič ne preprečuje, da davčni zavezanec, ki v preiskovalni fazi postopka ni predložil določenih dokazil v utemeljitev svojega zahtevka, te predloži pozneje v sodnem postopku,“ in tudi, da lahko pritožnik pri komisijah za gospodarske in upravne zadeve predloži tiste dokaze, ki jih ni predložil davčnim upravam, pod pogojem da se te pravice uveljavljajo v skladu z zahtevami po dobri veri, ker zakon ne dopušča zlorabe pravic. Zlorabo ali zlonamerno ravnanje je treba v ustreznih postopkih ustrezno ugotoviti, pri čemer morajo biti tovrstna ravnanja tako očitna, da je upravičeno naložiti kazen, s katero se preneha preučevanje vsebine zahtevka, ne da bi bilo mogoče v tem postopku pritožniku pripisati kakršno koli slabo vero ali zlorabo pravic. Priznalo je, da mora izpolnjevanje materialnopravnih zahtev zaprosene pravice dokazati vlagatelj

zahtevka za vračilo. Zahteve uprave za dokaz pravice do vračila nikakor ne smejo biti nesorazmerne, čezmerne ali nepotrebne.

- 18 Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) je pri odločanju o kasacijski pritožbi razveljavilo izpodbijano sodbo – ker je bila z njo tožba zavrnjena zgolj zato, ker v fazi upravne pritožbe ni bilo mogoče predložiti ali zagovarjati tega, kar ni bilo predloženo ali navedeno v ustrezni fazi davčnega postopka – in s tem tudi odločbo Tribunal Económico-Administrativo Central (osrednja komisija za gospodarske in upravne zadeve).

Kratka predstavitev obrazložitve predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 19 Audiencia Nacional (AN) (upravno sodišče) mora ob izvršitvi tega, kar je odredilo Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) v sodbi z dne 10. septembra 2018, izdati drugo, novo sodbo namesto razveljavljene, v kateri se bo presojal o vseh dokumentih, ki jih je predložila navedena družba, in sicer tistih, ki so bili predloženi v postopku z upravno pritožbo pri Tribunal Económico-Administrativo Central (osrednja komisija za gospodarske in upravne zadeve), in tistih, ki jih je sodišče štelo za dopustne, da se določi, ali ima navedena družba pravico do vračila zneskov DDV, ki jih je plačala kot subjekt brez sedeža na območju obdavčitve z DDV v davčnih letih 2005 in 2006 v višini 407.396,469 EUR.
- 20 Glavni razlog, zaradi katerega Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) zagovarja svojo odločitev, izhaja iz pomembnosti, ki jo imajo komisije za gospodarske in upravne zadeve v postopku z upravno pritožbo in zaradi katere morajo preučiti vsak dokaz, ki se jim zdi upošteven, ne glede na to, ali so ga davčni zavezanci predložili upravnemu organu ali ne, in ne glede na to, ali morajo v okviru davčnega postopka izpolniti to obveznost pri davčni upravi. Vendar, čeprav kršitev pravnega reda izhaja v prvi vrsti iz odločbe Tribunal Económico-Administrativo Central (osrednja komisija za gospodarske in upravne zadeve), Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) meni tudi, da ni v skladu s pravom sodba Audiencia Nacional (upravno sodišče), ki podpira merilo Tribunal Económico-Administrativo Central (osrednja komisija za gospodarske in upravne zadeve). Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) meni, da je treba preučiti vsa dokazila, ki so bila predložena Tribunal Económico-Administrativo Central (osrednja komisija za gospodarske in upravne zadeve) in Audiencia Nacional (upravno sodišče), čeprav niso bile izpolnjene zahteve, ki jih je davčna uprava naslovila na navedeno družbo, ko je zaprosila za vračilo.
- 21 Ta analiza dokazov predpostavlja, da so vsa dokazila, ki jih je predložila družba GE AUTO SERVICE LEASING GMBH, tako pri Tribunal Económico-Administrativo Central (osrednja komisija za gospodarske in upravne zadeve) kot tudi ob vložitvi tožbe v upravnem sporu v skladu z mehanizmom vračila, določenim za DDV. Vendar Audiencia Nacional (upravno sodišče) meni, da če je treba strogo izvršiti sodbo Tribunal Supremo (vrhovno sodišče), bodo zelo verjetno kršeni določbe, pogoji ali omejitve, ki so – za vračilo DDV, ki so ga

plačali subjekti nerezidenti – zajeti v členu 7 Direktive 79/1072/EGS, ki je zelo podoben določbi člena 15.1 veljavne Direktive 2008/9, in se bo odstopalo od sodne prakse Sodišča v zvezi s tem. Poleg tega meni, da navedena družba ni navedla niti dokazala, da so izpolnjeni materialnopravni pogoji za njeno pravico do vračila, ko je to morala storiti v skladu z veljavnimi določbami Direktive, zlasti pa ko je to od nje večkrat zahtevala in ji je za to dala možnost davčna uprava. Audiencia Nacional (upravno sodišče) pri izvršitvi sodbe Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) ne more prezreti niti zakonodajnih določb Evropske unije niti sodne prakse Sodišča.

- 22 Audiencia Nacional (upravno sodišče) nima očitkov zoper ukrepanje uprave. Čeprav je davčni zavezanec vložil nepopolno prošnjo, mu je dovolila, da dodatno predloži vsa potrebna dokazila za odobritev njegove prošnje za vračilo. Spoštovana sta bila tako Ley General Tributaria (splošni davčni zakon) kot tudi člen 41(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ki je zdaj zajet v členu 6(1) Pogodbe Evropske unije. Uprava zaradi nepopolnih utemeljitvenih dokazil, ki jih je predložila tožeča stranka, ni mogla potrditi, da se je celotni znesek, katerega vračilo se je zahtevalo, ujemal z računi, vrstami transakcij ali prejemniki, na katerih je temeljila njena pravica do vračila. Poudarja, da je davčna uprava sprejela sklep o zavrnitvi na podlagi informacij, ki so ji bile na voljo, in ni mogla potrditi, ali so izpolnjeni pogoji za pravico do odbitka.
- 23 V sodni praksi Sodišča je bilo, če povzamemo, poudarjeno, da pravica davčnih zavezancev, da DDV, ki ga morajo plačati, znižajo za vstopni DDV, pomeni temeljno načelo skupnega sistema DDV. Vzpostaviti je treba sistem odbitkov in zato tudi vračil, da se podjetjem v celoti olajša breme DDV, dolgovanega ali plačanega v okviru vseh njegovih gospodarskih dejavnosti. Skupni sistem DDV mora zato zagotavljati nevtralnost glede obdavčenja vseh gospodarskih dejavnosti, ne glede na njihov namen ali rezultat, če so omenjene dejavnosti predmet DDV.
- 24 Pravica davčnega zavezanca s sedežem v neki državi članici do vračila DDV, plačanega v drugi državi članici, kot jo urejata direktivi 2008/9 in 79/1072/EGS, ustreza pravici, da odbije vstopni DDV, ki ga je plačal v svoji državi članici, ki je bila v njegovo korist uvedena z Direktivo 2006/112 (glej v tem smislu sodbi z dne 25. oktobra 2012, Daimler in Widex, C-318/11 in C-319/11, EU:C:2012:666, točka 41, in z dne 21. marca 2018, C-533/16, točka 36).
- 25 Ker ni bistvene razlike med pravico do odbitka pri davčnih zavezancih nerezidentih in pravico, ki jo imajo davčni zavezanci znotraj svoje države članice, je odgovor Sodišča še toliko bolj pomemben. Če je namen pravice do vračila davčnega zavezanca rezidenta in davčnega zavezanca nerezidenta enak, potem ni večjih razlik, razen postopkovnih; če je merilo Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) pravilno, je treba priznati možnost, da lahko davčni zavezanec kadar koli naknadno predloži dokazila za dokaz pravice, tudi potem, ko je upravni organ sprejel odločitev, brez kakršne koli časovne omejitve in ne glede na ukrepanje davčne uprave in subjekta v upravnem postopku.

- 26 Na splošno velja, da mora davčni zavezanec za uveljavljanje pravice do odbitka imeti račun, izdan v skladu s členi od 220 do 236 in členi od 238 do 240 Direktive 2006/112 (sodba Sodišča z dne 19. oktobra 2017, Paper Consult, C-101/16, EU:C:2017:775, točka 40).
- 27 Načeloma formalne zahteve ne morejo ovirati polnega odbitka davka. Čeprav drži, da lahko države članice v skladu s členom 22(8) Šeste direktive uvedejo druge določbe, da se zagotovi pravilno pobiranje davka in preprečijo goljufije, ne smejo preseči tega, kar je nujno potrebno za izpolnitev navedenih ciljev, pri čemer morajo sistematično preučiti pravico do odbitka DDV, ki je temeljno načelo skupnega sistema DDV, določenega z zakonodajo Unije na tem področju, kot je bilo že priznано v sodbi z dne 18. decembra 1997, Molenheide in drugi, združene zadeve C-286/94, C-340/95, C-401/95 y C-47/96, ZOdl. P. I-7281, točka 47.
- 28 Audiencia Nacional (upravno sodišče) v nasprotju s sodbo Tribunal Superior (vrhovno sodišče) meni, da je Sodišče že odgovorilo na navedeno vprašanje in pri tem navedlo, da te pravice ni mogoče uveljavljati brez časovne omejitve. V sodbah Sodišča z dne 21. junija 2012, C-294/11, točka 29, z dne 21. marca 2018, C-533/16, točka 46, in z dne 28. julija 2016, Astone, C-332/15, EU:C:2016:614, točka 33, je bilo razglašeno, da bi bila možnost uveljavljanja pravice do odbitka DDV brez časovnih omejitev v nasprotju z načelom pravne varnosti, ki zahteva, da davčni položaj davčnega zavezanca glede njegovih pravic in obveznosti nasproti davčni upravi ne more biti neskončno dolgo izpodbojen. Druga rešitev, kakršna se odpira z izvršitvijo sodbe Tribunal Supremo (vrhovno sodišče), lahko sproži le stalno odprto neskončno razpravo.
- 29 Kar zadeva trenutek predložitve potrebnih informacij za dopolnitev dokazilnih računov, se je Sodišče v sodbi z dne 8. maja 2013, C-271/12, točka 35, izreklo proti temu, da bi bil lahko račun dopolnjen, potem ko bi davčna uprava sprejela odločitev o zavrnitvi pravice do odbitka DDV, saj se s tem prepreči zagotovitev pravilnega pobiranja DDV in nadzor nad tem. Sodba Sodišča z dne 26. aprila 2018 (C-81/17), točka 38, je to potrdila.
- 30 Kar zadeva morebitno malomarnost ali zlorabo tožene stranke, Audiencia Nacional (upravno sodišče) opozarja, v zvezi z DDV, na sodbo Sodišča z dne 26. aprila 2018, C-81/17, točka 49, v skladu s katero „se lahko malomarnemu davčnemu zavezancu [...] zlasti naloži upravna globa“. Podobno je zavrnitev pravice ali ugodnosti zaradi zlorabe ali goljufije zgolj posledica ugotovitve, da v primeru zlorabe ali goljufije zahtevani objektivni pogoji za pridobitev zelene ugodnosti v resnici niso bili izpolnjeni in da se zato za tako zavrnitev ne zahteva posebna pravna podlaga (glej v tem smislu sodbi Sodišča z dne 14. decembra 2000, Emsland-Stärke, C-110/99, EU:C:2000:695, točka 56; Halifax, točka 93, in z dne 4. junija 2009, Pometon, C-158/08, EU:C:2009:349, točka 28, ali z dne 22. novembra 2017, C-251/16, točka 32).
- 31 Tako je mogoče v položaju pred izvršitvijo tega, kar je odredilo Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) in kar je na prvi pogled v nasprotju z zakonodajo in sodno

prakso Evropske unije, utemeljiti predložitev tega vprašanja s strani Audiencia Nacional (upravno sodišče). Audiencia Nacional (upravno sodišče) navaja, da je do podobnega položaja prišlo v nacionalnem postopkovnem pravu, ko se je razlagala in uporabila sodna praksa Tribunal Supremo (vrhovno sodišče, civilni senat), in sicer v povezavi z omejitvijo učinkov rešitve, vezanih na razglasitev nepoštenosti pogodbe, ki jo je prodajalec oziroma ponudnik sklenil s potrošnikom, v okviru člena 6(1) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993. Sodna praksa Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) je bila popravljena s sodbo Sodišča z dne 21. decembra 2016, C-154/15 in C-307/15.

DELOVNI DOKUMENT